

- בעניין
1. נארימאן שחאדה
 2. עדאלה – המרכז המשפטי לזכויות המיעוט הערבי בישראל (ע"ר)
ע"י עוה"ד סארי עראף ו/או פאדי ח'ורי ו/או חסן ג'בארין ואח'
מעדאלה – המרכז המשפטי לזכויות המיעוט הערבי בישראל
רח' יפו 94, ת.ד. 8932, חיפה, 31090
טל: 04-9501610; פקס: 04-9503140

-נגד-

1. אבי אלקבץ – ראש עיריית עפולה
2. מועצת עיריית עפולה
ע"י עו"ד אברהם גולדהמר
ב"כ עיריית עפולה
מרח' פל-ים 2 חיפה 33095
טל': 04-8628728; פקס: 04-8621533
3. שחקים עפולה
4. היועץ המשפטי לממשלה
ע"י פרקליטות מחוז צפון-אזרחי
רח' גלבוע 9, נצרת עילית, 17000
טל: 04-6478128; פקס: 02-6467072

עמדה מטעם היועץ המשפטי לממשלה

ביחס לבקשה למתן צו ביניים

מבוא

1. בהמשך להודעת היועץ המשפטי לממשלה על התייצבותו להליך שבכותרת, תפורט להלן עמדתו בעניין הבקשה למתן צו-ביניים.
2. עניינה של העתירה שבכותרת בדרישת העותרים, כי בית המשפט הנכבד יבטל את החלטת המשיבים מיום 24.6.2019, לפיה הפארק העירוני בעפולה – חי העמק (להלן: "**הפארק**" או "**הפארק העירוני**") יהיה סגור במהלך חודשי החופש הגדול לפני מי שאינם תושבי העיר וזאת למעט יום אחד בשבוע (ימי שישי) שתותר בו כניסה לפארק לציבור הרחב. בד בבד, הוגשה על ידי העותרים בקשה למתן צו-ביניים שיאסור על המשיבים 1-3 לממש את ההחלטה הנדונה.
3. הטענה העיקרית שהועלתה בגדרי העתירה שבנדון (כמו גם בפניות נוספות שהתקבלו בלשכת היועץ המשפטי לממשלה והמשנה ליועץ המשפטי לממשלה (משפט ציבורי-מינהלי), הגב' דינה זילבר (להלן: **המשנה ליועץ**)) היא, כי ההחלטה האמורה התקבלה משיקולים זרים, על מנת להדיר אזרחים ערבים מן המרחב הציבורי, תוך אפלייתם לרעה, אך בשל מוצאם והשתייכותם הלאומית.
4. עמדת היועץ המשפטי לממשלה היא, כי יש מקום להורות על מתן צו-ארעי, המורה על השהיית החלטתה האמורה של העירייה, הן משיקולים של מאזן הנוחות והן משיקולים של סיכויי העתירה.

רקע עובדתי

5. בפניות שהתקבלו בלשכת המשנה ליועץ המשפטי לממשלה נטען, כי ההחלטה הנדונה ניתנה על רקע התבטאויות ומעשים קודמים שפורטו בפניות, כדלקמן:

א. ביום 5.8.2018, במסגרת התמודדותו לראשות העיר עפולה, מר אבי אלקבץ, היום ראש עיריית עפולה, פרסם בעמוד הפייסבוק שלו כי אם ייבחר ימנע כניסה לפארק העירוני של עפולה ממי שאינם תושבי עפולה בחודשי הקיץ על-ידי הפיכתו למעין "מתנ"ס" או על-ידי בניית בריכה בשטחו, תוך גביית תשלום מלא וגבוה עבור הכניסה מתושבי חוץ, ומחיר נמוך וסמלי מתושבי העיר. בין השאר ציין מר אבי אלקבץ בפרסום זה כי "**כיבוש הפארק העירוני של עפולה חייב להיפסק... מוכרחים להניף בגאווה את דגלי ישראל בכל הפארק ולהשמיע מוסיקה בעברית**"... [ההדגשה הוספה]. בכתב העתירה הפנו העותרים להתבטאויות נוספות.

ב. ביום 22.11.2018, לאחר הבחירות לרשויות המקומיות, במסגרת כינוסה של הישיבה הראשונה של המועצה הנבחרת בעיריית עפולה ובהתאם לסעיף 24 לפקודת העיריות [נוסח חדש] (להלן – "הפקודה"), הצהירו חברי המועצה אמונים לפי דברי ההצהרה המנויים בסעיף קטן (א): "אני מתחייב לשמור אמונים למדינת ישראל ולמלא באמונה את שליחותי במועצה", ולאחריהם הוסיפו נוסח החורג מהנוסח החוקי והסגור המפורט בחוק כדלקמן: "כמו כן מתחייב אני לשמור על ציונה היהודי של עפולה ולשמור על הסטטוס-קוו".¹ בעניין זה, התקבלו בלשכת היועץ המשפטי לממשלה והמשנה ליועץ, ביום 28.11.2018, פניות מחה"כ ד"ר יוסף ג'בארין וחה"כ לשעבר רויטל סויד להן ניתן מענה במכתב המשנה ליועץ מיום 22.5.2019.

ג. ביום 16.6.2019 פורסמה כתבה בתקשורת בה נטען, כי ראש עיריית עפולה, סגן ראש העיר וחברים נוספים במועצת העיר השתתפו יום קודם לכן בהפגנה בעיר עפולה נגד מכירת בית למשפחה ערבית בעיר.²

ד. ביום 24.6.2019 פורסם בתקשורת, כי עיריית עפולה החליטה למנוע ממי שאינם תושבי העיר להיכנס לפארק העירוני של עפולה במהלך החופש הגדול, למעט יום ו' בו הפארק יהיה פתוח לציבור הרחב, אך גם בו מי שאינם תושבי עפולה לא יוכלו להשתתף בפעילויות שיתקיימו בו.³ עוד צוין בכתבה, כי לפי החלטת העירייה, תושבי העיר המבוגרים יוכלו להיכנס לפארק ללא עלות בהצגת תעודה מזהה, וילדים תושבי העיר יוכלו לרכוש צמיד בעלות של עשרה שקלים, שיקנה להם כניסה לפארק לאורך כל תקופת הקיץ.

ה. תגובת העירייה שהובאה במסגרת הידיעה הייתה, כי "הפארק העירוני נבנה בכספי הציבור ואחזקתו משולמת על-ידי הציבור העפולאי. הפארק העירוני יהיה פתוח לכלל הציבור בימי שישי ללא תשלום, ובשאר הימים ישמש כמתנ"ס לכל דבר, כמו מקומות רבים ברחבי הארץ הסוגרים פעילות לתושביהם בלבד".

6. בעקבות פרסום בכלי התקשורת אודות הפארק העירוני בעפולה, התקבלו כאמור בלשכת היועץ המשפטי לממשלה והמשנה ליועץ מספר פניות, בהן נטען, כי החלטת העירייה אינה חוקית. על פי הנטען בפניות, בנסיבות העניין לא מדובר בהעדפה לגיטימית של תושבי העיר עפולה, אלא בהחלטה שהתקבלה משיקולים זרים שמטרתה הדרה של אזרחים

¹ ראו עמ' 2 לפרוטוקול ישיבת מועצת העיר מס' 01/11, 09-18 מיום 22.11.18.

² נעה שפיגל, "ראש העיר עפולה השתתף בהפגנה נגד מכירת בית למשפחה ערבית", הארץ, 16.6.19 <https://www.haaretz.co.il/news/local/premium-1.7371865>

³ נעה שפיגל, "עיריית עפולה תמנע מתושבי האזור להיכנס לפארק העירוני לאורך החופש הגדול", הארץ, (24.6.19) <https://www.haaretz.co.il/news/local/premium-1.7406592>

ערבים מן המרחב הציבורי, תוך אפלייתם לרעה, והכל אך בשל מוצאם והשתייכותם הלאומית.

7. בהמשך לפניית שפורטו ובמסגרת השיח שנערך בין השלטון המרכזי לבין השלטון המקומי, ביום 30.6.2019 שלחה המשנה ליועץ אל עו"ד איתי קידר, היועץ המשפטי לעיריית עפולה, מכתב בנושא "הגבלת הכניסה לפארק העירוני בעפולה" (להלן: "**פניית המשנה ליועץ**"). במסגרת פניית המשנה ליועץ, העירייה התבקשה לשפוך אור על תמונת המצב העובדתית, ועל המשמעות המשפטית העולה ממנה. זאת, בשים לב למצב המשפטי לפיו ככלל יש לשמור על מרחב ציבורי פתוח ומשותף לכל, ולצד תחימת האפשרות של רשות מקומית להיטיב עם תושביה, על דרך של מתן קדימות בשימוש בשטחים עירוניים לסיטואציות תחומות שאינן מגיעות כדי מניעה מוחלטת של כניסה לפארק עירוני ברוב ימות השבוע. במסגרת פנייתה, התבקשה העירייה להבהיר ולהשיב למספר שאלות (סעיף 14 לפניית המשנה ליועץ).

*****צילום פנייתה של המשנה ליועץ מצורף ומסומן מד/1.**

8. ביום 1.7.2019 עדכן היועץ המשפטי לעירייה, כי מכתב המשנה ליועץ הועבר לידיעת ותגובת הנהלת העיר וכי התגובה תישלח בהקדם האפשרי. אולם, יום למחרת עדכן, כי לנוכח הגשת העתירה שלפנינו, תינתן התשובה במענה לבקשה למתן צו ביניים שם תיפרס עמדת העירייה.

עמדת היועץ המשפטי לממשלה

9. כידוע, בהתאם להלכה הפסוקה, הכרעה בבקשה למתן סעד זמני היא פועל יוצא של שני שיקולים – סיכויי העתירה ומאזן הנוחות. עמדת היועץ המשפטי לממשלה היא, כי בנסיבות העניין, יש מקום להורות על מתן צו-ארעי, שישהה את החלטתה של העירייה, ויותר את הפארק העירוני פתוח.

בד בבד, היועץ המשפטי לממשלה סבור, כי יהיה ניתן לברר את התשובות לשאלות והספקות שפורטו לעיל במסגרת הדיון לבקשה למתן צו ביניים ולפיכך הוא מבקש, כי יותר לו להשלים את התייחסותו לגופם של דברים, במידת הצורך, לאחר קבלת המענה מהעירייה.

10. מכלול הנסיבות, כפי שפורטו לעיל, בצוותא חדא עם סימני השאלה ביחס להחלטה על סגירת הפארק, כפי שיפורטו להלן, ואשר מעוררים שאלות כבדות משקל לגבי טיב המניעים שעמדו בבסיס החלטתה הגורפת של עיריית עפולה על סגירת הפארק העירוני בתקופת הקיץ.

11. יובהר, כי עמדתו של היועץ המשפטי לממשלה היא, כי החלטה על כניסה ושהייה בפארקים עירוניים – המהווים מרחב ציבורי משותף – אינה יכולה להתבסס על שיקולים של גזע, דת, לאום, ארץ מוצא, מין, נטייה מינית או כל מאפיין טבוע אחר, וכי החלטה שהתקבלה על יסוד אחד השיקולים האמורים היא החלטה פסולה מכל וכל, שדינה להתבטל. הדברים האלו הם בבחינת פשיטא, ואמורים להיות ברורים מאליהם.
12. החשש להפליה על בסיס לאום הוא חלק מה"גרעין הקשה" של איסורי ההפליה הקבועים בדין שבהפרתם חומרה יתרה כחלק מהעילות ה"חשודות" שיש בהן פגיעה בזכות החוקתית לכבוד (ראו לעניין זה למשל את בג"ץ 6924/98 **האגודה לזכויות האזרח בישראל נ' ממשלת ישראל**, נה(5)15 (2001)).
13. בתגובתה לבקשה למתן צו-ביניים, עיריית עפולה טוענת, כי ההחלטה על סגירת הפארק העירוני התקבלה שלא מהטעם האמור, כי אם על יסוד רצונה לארגן אירועים שונים לתושבי העיר בפארק העירוני במהלך חודשי הקיץ.
14. בעניין זה יודגש, כי לגישת היועץ המשפטי לממשלה, ככלל, רשות מקומית אינה רשאית להורות על סגירה **גורפת** של פארק עירוני לפני מי שאינו תושב העיר, אלא בנסיבות חריגות. בעניין זה ניתן להקיש מפסק דינו של בית המשפט הנכבד בבג"ץ 8676/00 **אדם טבע ודין נ' עיריית רעננה** (ניתן ביום 19.10.2004), בגדרו נדונה הסוגיה של התניית כניסת מי שאינו תושב רשות מקומית לפארק עירוני בתשלום כספי. ההכרעה בפרשה זו התקבלה על רקע עמדתו של היועץ המשפטי לממשלה, שהתבססה על דוח ועדה בין-משרדית, שהוקמה על-ידי משרד הפנים ושכללה את נציגי הגופים הממשלתיים הרלוונטיים, אשר מתפקידה היה לקבוע אמות מידה וקווים מנחים בכל הנוגע לשאלת סמכות הרשות המקומית, או מי מטעמה, לגבות תשלום בגין הכניסה לשטח ציבורי פתוח. בהקשר זה, יש לתת את הדעת לכך, שלמיטב הידיעה, רשויות אחרות אינן נוהגות להגביל את הכניסה לפארקים עירוניים.

*****צילום עמדת היועץ המשפטי לממשלה, כפי שהוגשה בפרשה האמורה, מצורף ומסומן מד/2, והודעה משלימה מד/3.**

למען שלמות התמונה, יצוין, כי העירייה נסמכת בתגובתה על פסק הדין של בית המשפט המחוזי בלוד בה"פ 18716-08-14 **מנסור נ' המועצה המקומית כוכב יאיר-צור יגאל** (ניתן ביום 19.9.2017). בעניין זה נקבע, כי אמנם יש למועצה סמכות להגביל את רכישת המנויים לקאנטרי קלאב לתושבי המקום בלבד אך במקרה הפרטני, האיזון הראוי מחייב שלא לשלול באופן מוחלט את האפשרות לרכוש מנויים על-ידי תושבי חוץ. בפרט, נמצא שאמצעי שפגיעתו פחותה בנסיבות העניין הוא להגביל את מספר תושבי חוץ שיוכלו לרכוש מנוי לכל הפחות ל-10% ממספר המנויים הכולל (פסקה 50 לפסק הדין). יש לשים לב לנסיבות בפסק הדין שעסק בכניסה לקאנטרי קלאב (הבחנה הנעשית בפסק הדין

עצמו, בפסקה 35), וכי תלוי ועומד ערעור על פסק הדין לפני בית המשפט העליון (ע"א 8956/17 מנסור נ' המועצה המקומית כוכב יאיר-צור יגאל).

15. מעבר לדברים האמורים, בנסיבות המקרה הנדון, מתעוררים סימני שאלה כבדי משקל ביחס להחלטתה של עיריית עפולה, הן בשים לב להתבטאויות ולמעשים שקדמו להחלטתה, והן בשים לב לטיב ההחלטה עצמה. בהקשר זה, המדובר בהחלטה על סגירה גורפת של כלל שטחו של הפארק (למעט החורשה הדרומית של הפארק שלפי העיריה ניתן לקיים בה פיקניקים ומנגלים), במשך כל שעות היממה, כל ימות הקיץ (למעט ימי שישי). העובדה שהמדובר בהחלטה גורפת, בצוותא חדא עם התשתית שתוארה לעיל, מצדיקה הוצאת צו ארעי.

16. בהקשר זה, יש לתת את הדעת לדבריו של בית המשפט הנכבד, בגדרי ע"ס 343/09 **הבית הפתוח בירושלים לגאווה ולסובלנות נ' עיריית ירושלים**, סד (2) 1 (2010) (להלן: "**פרשת הבית הפתוח**"): :

"קושי עיקרי נוגע להוכחת השיקולים הזרים או הפסולים. בדרך כלל רשויות מנהליות השוקלות שיקולים זרים או פסולים, מנסות להסוות ולטשטש את הטעמים האמיתיים שהיו ביסוד החלטותיהן. ההפליה אינה מוכרזת בראש חוצות ואינה ניצבת בראש המגדל, אלא מוכנסת למרתף בעוד התבחנים הגלויים אינם "דוברים אמת אלינו, אחד בפה ואחד בלב ידברו. אין הם קריטריונים אלא מן-השפה-ולחוץ ואין תוכנם כבדים" (בג"ץ 1/98 כבל נ' ראש ממשלת ישראל, פ"ד נג' (2) 241, 260 (1999)) (להלן: עניין כבל). הקושי לזהות את השיקולים הזרים וליתן בהם סימנים גובר כשההחלטה המנהלית נעשית על ידי גוף סטטוטורי-קולקטיבי המונה חברים רבים, כמו מועצת העיר בענייננו (ראו: ברק-ארז, משפט מינהלי, בעמ' 670, ה"ש 132). אכן, קשה לבית המשפט לבחון "כליות ולב" של הרשות המנהלית, ולשם כך נדרש בית המשפט להסתמך על תשתית ראייתית נסיבתית או סטטיסטית. אפשרות נוספת היא להידרש לפגמים חיצוניים שיש בהם כדי להעיד על שיקולים זרים או פסולים של הרשות המנהלית (בג"ץ 4500/07 יחימוביץ' נ' מועצת הרשות השנייה לרדיו טלוויזיה ([פורסם בנבו], 21.11.2007)). כך, לדוגמה: החלטה "שוקת" המעידה על עצמה כי התבססה על טעמים בלתי עניינים (ראו והשוו: בג"ץ 3551/97 ברנר נ' ועדת השרים שלפי חוק שירותי הדת היהודיים, פ"ד נא(5) 754, 771-772 (1997)); סחבת ועיכוב בלתי סביר בהליך קבלת החלטתה של רשות מנהלית (בג"ץ 6300/93 המכון להכשרת טוענות בית דין נ' השר לענייני דתות, פ"ד מח(4) 441, 452 (1994)); ואף שיעור כישלון גבוה בבחינות רישוי העיד על כוונה להכשיל את הנבחנים מתוך שיקול זר של "סגירת השוק" (ראו: בג"ץ 571/89 מוסקוביץ' נ' מועצת השמאים, פ"ד מד(2) 236, 245 (1990), והשוו: עניין ועדת המעקב).

עוד ראו בהקשר זה את פסקה 3 לפסק דינו של השופט מלצר בפרשה האמורה:

ההפליה (שהיא תוצאת הסירובים) נעשתה כאן בדרך של הסוואה – על בסיס קריטריונים אובייקטיביים כביכול. לגבי פגיעה ממין זה בשוויון (על רקע אחר) נפסק כבר בעבר כי: "הסוואה לא תציל הפליה. המהות קובעת ולא הצורה" (ראו: בג"ץ 1113/99 עדאלה נ' השר לענייני דתות, פ"ד נד(2) 164, 176 מפי השופט י' זמיר (2000)). לאחרונה ב-בג"ץ 7426/08 טבקה משפט וצדק לעולי אתיופיה נ' שרת החינוך ([פורסם בנבו], 31.8.2010)

הוספתי אמירה להלכה זו וצינתי כי: "ניסיון ההסוואה" כשלעצמו מעיד על כך שהמסווה יודע ומבין שמדובר בהפליה אסורה, או בלתי ראויה".

17. לגישת היועץ המשפטי לממשלה, תגובתה של עיריית עפולה, שניתנה במסגרת ההליך שבכותרת, לא נתנה מענה לשאלות רבות המתעוררות ביחס להחלטתה הנדונה, ובין היתר, לשאלות הבאות:

ראשית, תגובתה של עיריית עפולה אינה נותנת מלא מענה והולם לשאלות שהופנו לעירייה בפנייתה של המשנה ליועץ המשפטי לממשלה מיום 30.6.2019 (סעיף 14 לפניה), ובכלל זאת: באיזה אופן פתוח הפארק לציבור הרחב ביום ו': האם מי שאינם תושבי העיר יוכלו להיכנס אליו בחופשיות אך לא יוכלו להשתתף בפעילויות המתקיימות בו אפילו לא בתשלום?; כיצד ניתן להסב באופן המתואר בכתבה את הפארק העירוני בעפולה למתנ"ס?; גם בהנחה שהשינוי אפשרי, מהי התשתית המשפטית התומכת באפשרות לסגור פארק שהוסב למתנ"ס ולייחד את אפשרות השימוש בו רק לתושבי הרשות המקומית?; האם כלל הנכנסים לפארק אמורים להצטייד בתיעוד המוכיח מקום מגוריהם?; האם הפארק מגודר ויוצב שומר בפארק, וכיצד על השומר לוודא שרק תושבי העיר נכנסים לפארק?; האם כל ילד תושב העיר יוגבל לרכישה רק של צמיד אחד לאורך כל החופש הגדול?; האם וכיצד העירייה מתכוונת לוודא כי הצמיד לא יעבור לילד שאינו תושב העיר?; מה גודל הפארק ולכמה מבקרים הוא מתאים?; אילו סוגי שירותים מסופקים ויסופקו בפארק ומה מיוחד בהם?

שנית, תגובת העירייה אינה נותנת מענה עובדתי לסוגיות שונות, ובהן –

מה גודלו של הפארק, כמה מבקרים הוא יכול להכיל ובאיזה חלק בפארק מתוכננות לקחת חלק הפעילויות במקום לטובת התושבים (צוין רק בסעיפים 10-11 לתגובה שיש שטח של 30 דונם שמיועד לעריכת פיקניקים ו"מנגלים" שייוותר פתוח לכולם)?; מדוע יש לסגור את הפארק לאורך כל שעות היממה, בשים לב לתכנית השימוש בפארק שצורפה כמש/2 לתגובת העירייה, ממנה עולה לכאורה, כי בחלק משמעותי מימות השבוע שעות הפעילות בפארק הן ברובן בשעות הערב או הלילה או לחלופין הן מצומצמות; לא הוצגו נתונים לעניין מספר המבקרים שנוהגים על דרך הכלל לפקוד את המקום והאם יש עומסים חריגים של מבקרים במקום; העירייה אף לא נדרשה לשאלה מהו היחס בין הפארק הנדון לבין הפארקים והגנים האחרים, מבחינת גודל; מבחינת המתקנים המצויים בהם; מבחינת הנגישות אליהם; וכיוצא בזה. בתוך כך נטען, כי ההחלטה על פתיחת הפארק בימי שישי נובעת מכך "שביום זה אין כמעט פעילות של קייטנות ו/או פעילויות מיוחדות", אך גם טענה זו נטענה מבלי להציג את כלל הנתונים לצורך העניין.

כך, גם הטענות לעניין הצדקת סגירתו של המקום "מטעמי צפיפות ועומס, בטיחות, ביטחון, סדר וכיו"ב" נטענו ללא ביסוס מספק. לא הוצג בתגובה מה הם הסיכונים הבטיחותיים הצפויים בפארק והאם אלו קיימים כל העת, בלא תלות למשל לעניין מספר

המבקרים. כך לא ברור אם החשש מבטיחות הוא בשל מתקנים או שירותים המסופקים במקום. כך גם לא ברור מה הקשר בין הקשיים שעשויים לעלות בהיבטים "ביטחון, סדר" לבין הגבלת הכניסה למקום של תושבי חוץ. על פני הדברים, ישנם אמצעים מתאימים להתמודד עם קשיים שעלולים להתעורר בהיבטים האמורים.

העירייה לא נדרשה לכך שבתקופת החופש הגדול השימוש בפארק נצרך באופן תדיר בכלל ימות השבוע, ונחיצותו רבה יותר לאוכלוסיות מעוטות יכולת שאפשרותן לבלות עם ילדיהם במקומות הכרוכים בתשלום מוגבלת.

העירייה אף לא נדרשה לעובדה שעפולה, המכונה גם "בירת העמק", היא עיר גדולה יחסית לאזור, ועל-כן מהווה כמעין "עיר מחוז" שרשויות סמוכות לה ושתושביהם נהנים משירותים שונים במסגרתה. מכאן, שהגבלה של שירות זה או אחר בתחומה עשויה להיות פוגענית עוד יותר.

18. גם בכל הנוגע למאזן הנוחות, החלטתה של העירייה משנה את הסטטוס-קוו שנהג במקום בשנים האחרונות. בנוסף, הימנעות ממתן צו-ביניים תביא לפגיעה ברורה בכל מי שאינו תושב עפולה, באופן שלא יאפשר לו להיכנס במהלך חודשי הקיץ לפארק האמור. מנגד, העירייה לא הבהירה מדוע לא ניתן לקיים את האירועים השונים שהיא מבקשת לקיים כאשר אין מניעה על כניסה לפארק ומדוע יש לנקוט במניעה גורפת, כמפורט.

סיכום

19. עמדת היועץ המשפטי לממשלה היא, כי בשלב זה של ההליך, לאור שפורט לעיל, יש מקום ליתן צו ארעי שיתיר את המצב הקיים על כנו ויאפשר את המשך השימוש בפארק גם למי שאינו תושב עפולה. זאת, הן משיקולים של סיכויי העתירה – בשים לב לשאלות ולספקות שפורטו לעיל – והן משיקולים של מאזן הנוחות.

בד בבד, היועץ המשפטי לממשלה סבור, כי יהיה ניתן לברר את התשובות לשאלות והספקות שפורטו לעיל במסגרת הדיון לבקשה למתן צו ביניים ולפיכך הוא מבקש, כי יותר לו להשלים את התייחסותו לגופם של דברים, במידת הצורך, לאחר קבלת המענה מהעירייה.

חנין סמעאן מויס, עו"ד

סגנית בכירה בפרקליטות מחוז צפון-אזרחי

איתן לדרר, עו"ד

פרקליט מחוז צפון – אזרחי